

de have i andre Dele af Landet. Helligere vilde derfor den af mig antydede Ordning have været for vor Landsdels Vedkommende, men det er dog vist rigtigt at lade det staa, saaledes som det i Lovforslaget er foreslaaet.

Den ærede sidste Taler kom ind paa den uheldige Fordeling af den hjemlige Arbejdskraft her i Landet, og det følger af sig selv, at naar man læser et saadant Lovforslag, fæstes ens Opmærksomhed derpaa. Vi indforstaa hvert Foraar 7—8.000 fremmede Arbejdere her til Landet, og vi maa være glade ved, at vi kunne faa de gennemgaaende flinke og flittige Folk hertil for at udrette det Arbejde, som vi paa Landet ikke se os i Stand til at faa udført ved vore egne hjemlige Kræfter paa Grund af den Forskydning, der foregaar fra Land til By. Men vi maa ikke være blinde for, at disse fremmede Arbejdere hvert Efteraar rejse herfra med et Par Millioner Kroner danske Penge, som det vilde være bedre for vor Natinaløkonomi, om de vare forblevne herhjemme. — Vi se jo nu, at Arbejdsløsheden her i København er stor og lader til at kunne blive af ret lang Varighed, og der er udtalt, at der saavel fra Kommunernes som fra Statens Side bør gøres Skridt for at hjælpe paa disse Forhold. Nu er jeg alle Dage bleven opdraget med det Syn, at i vort Samfund herhjemme kunne Land og By ikke undvære hinanden; de skulle søge at finde hinanden paa alle de økonomiske Omraader og ikke bekrige hinanden. Men paa den anden Side maa Byerne og navnlig København ikke finde det forunderligt, om Landmændene, Skatteyderne paa Landet, føle sig noget brystholdne ved at skulle træde til nu og hjælpe de Folk, der gaa ledige her i København paa Grund af manglende Arbejde, skønt Hovedparten dog er vandret ind til Byen ude fra Landet, hvor der saa haardt trænges til dem. De ere vandrede herind for at finde bedre Livsvilkaar, men finde i alt Fald for Øjeblikket ikke bedre Livsvilkaar i Byerne, end Landarbejderne som Regel have paa de gode Steder. Det er i alt Fald en Kimære at tro, at Arbejderne ere bedre stillede her i Byen end ude paa Landet. Dette er dog et Spørgsmaal, som jeg ikke nærmere skal komme ind paa her, men jeg mener, at man ved Lovforslag som det her foreliggende bør omtale den uheldige Maade, hvorpaa Arbejdskraften er fordelt mellem Land og By.

Hvad selve Lovforslaget angaar, tror jeg, at det er et godt Forslag, som vil være

til Gavn baade for de fremmede Arbejdere og for Arbejdsgiverne. Der er jo fremsat Ønske om, at Forslaget skulde i Udvalg. Jeg finder ganske vist ikke nogen Grund dertil, men mener, at vi kunde tage Forslaget i den Form, i hvilket det er sendt herop fra Folketinget. Vi pleje ikke at modsætte os Kravet om Nedsættelse af Udvalg, men jeg maa udtrykkelig hævde, at denne Lov skal og bør gennemføres i denne Samling; vi trænge til den, og derfor bør Sagen nyde saa hurtig Fremme i Udvalget, at den endnu i denne Samling kan blive til Lov. Dermed skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag.

Lewinsky: Den stærke Indvandring af fremmed Arbejdskraft, som de senere Aar have bragt, og de Forhold, hvorunder disse Arbejdere hidtil have levet, have gjort Fremkomsten af dette Lovforslag i høj Grad nødvendig. Det er derfor hilst med Anerkendelse, og jeg vil haabe, at det maa lykkes endnu i denne Samling at faa det gennemført.

Naar man fra forskellig Side har henvist til den her i Landet værende Arbejdsløshed og har nævnt, at den stod i et ejendommeligt Forhold til Indførelsen af fremmed Arbejdskraft, maa dertil siges, at den Arbejdsløn, der betales til de fremmede Arbejdere, ikke kan siges at staa i noget Forhold til den Gennemsnitsløn, der betales herhjemme. Man kan dog neppe vente, at Arbejdere fra Byerne herhjemme skulle vandre ud paa Landet for at faa en Arbejdsløn, der efter Arbejdsgivernes, Sukkerroedyrkernes, egne Opgivelser angives til at være for en kraftig Mand 1 Kr. 50 Øre om Dagen og for kvindelige Arbejdere 1 Kr. 15 Øre. Denne Arbejdsløn er saa ringe, at det vilde være en Ulykke for vort Land, om Arbejdslønnen for vore hjemlige Arbejdere skulde gaa ned til et saa dant Minimum.

Jeg ønsker som sagt, at denne Lov maa kunne gennemføres, og jeg beklager meget, at det ærede Medlem for 7ende Kreds (Døcker) synes at ville have dette Lovforslag i et Udvalg og ønsker det forandret i Realiterne. Naar det ærede Medlem syntes, at Loven gik for haardt frem mod Arbejdsgiverne, saa tror jeg, at man tør sige, at de humane Arbejdsgivere ikke ville blive ramte af Lovens Bestemmelser, og hvad de inhumane Arbejdsgivere angaar, tror jeg, det er heldigt, at der i Loven træffes Bestemmelser, som kunne ramme dem.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.